

28: ஸ்தூபி ஸ்தூபன ஏற்பாடுகள்

போதி மர விழாவிற்கு பல்லாயிரக்கணக்கான அளவில் பணம் செலவழிக்கப்பட்டது. மன்னர் நகருக்குள் பிரவேசிக்கையில் ஸ்தூபா உள்ள இடத்தில் இருந்த கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டு இருந்ததை படித்துப் பார்த்தவுடன் 'இங்கு நான் ஸ்தூபாவை கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்' என முடிவு செய்தார். மாளிகைக்குத் திரும்பியவர் தனிமையில் அந்த இடத்தைப் பார்த்தபடி நின்றிருந்து நினைத்தார் 'ஏற்கனவே தமிழாக்களை அழிக்க நான் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையானவற்றை பெற்றுக் கொண்டு மக்களை மிக்க துயரத்துக்கு உள்ளாக்கி விட்டேன். மீண்டும் அவர்களிடம் இருந்து வரி போட்டு பணம் பெறக் கூடாது. ஆனால் ஸ்தூபா கட்டுவதற்கான செங்கல்களை நான் எங்கிருந்து பெறுவது?'

அவர் அப்படி நினைத்துக் கொண்டு இருந்தது தேவதைகளின் கவனத்திற்குச் செல்ல அவர்கள் தமது தலைவரான சாக்காவிடம் அது குறித்துப் பேசினர். அவர் உடனே விசகம்மாவை (*Vissakamma*) அழைத்துக் கூறினார் 'மன்னன் காமினி செங்கல்களுக்கு என்ன செய்வது என்ற கவலையில் உள்ளார். நீ உடனே நகருக்கு அருகில் உள்ள கம்பீரா நதிப்புறம் (*Gambhira river*) போய் ஸ்தூபாவிற்குத் தேவையான செங்கல்களை தயாரித்து வை'. அதைக் கேட்ட விசகம்மா அந்த இடத்திற்குச் சென்று செங்கல்களை தயாரித்தது.

மறுநாள் காலையில் வேட்டைக்காரர்கள் நாய்களுடன் காட்டிற்குள் சென்று வேட்டை ஆடிய பொழுது விசகம்மா தன்னை ஒரு உடும்பு (*iguana*) போல மாற்றிக் கொண்டு அவர்கள் முன் தோன்றினாள். அதைப் உடும்பு என நினைத்துப் பிடிக்க அவர்கள் அதனை துரத்திச் கொண்டு சென்ற பொழுது

தான் செங்கல்கள் தயாரித்து வைத்திருந்த இடத்திற்கு அருகில் அவள் ஓடிச் சென்று நின்ற பின் மறைந்து போனாள். அதைக் கண்ட வேடர்கள் ' நமது மன்னர் ஸ்தூபியைக் கட்ட ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு இருக்கின்றாரே. அவருக்கு உதவியாக இதோ இங்கே கடவுளே அதை தயாரித்து வைத்திருக்கின்றார் ' என வியந்தவாறு மன்னரிடம் ஓடிச் சென்று விஷயத்தைக் கூறினர். அதைக் கேட்ட மன்னரின் இருதயம் சந்தோஷத்தினால் விம்மியது.

அந்த நகரின் வடக்குப்புறத்தில் மூன்று யோசனை தூரத்தில் இருந்த அகாரவித்திகாமா (*Acaravittigama*) என்ற இடத்தின் அருகில் இருந்த பதினாறு கரிசா (*karisas*) நிலப் பரப்பில் பல்வேறு அளவுகளில் தங்கக் கட்டிகள் கிடந்தன. அவை ஒரு சாண் நீளத்தில் (சுமார் ஒன்பது அங்குலம்) இருந்து ஒரு விரல் நீள அளவில் இருந்தன. அதைக் கண்ட மக்கள் அவற்றை எடுத்துப் போய் தங்கக் குடத்தில் வைத்து, மன்னரிடம் கொடுத்து அது தமக்குக் கிடைத்த செய்தியைப் பற்றியும் கூறினர் .

அது போலவே கிழக்குப்புறத்தில் ஏழு யோசனை தூரத்தில் இருந்த தம்பபித்தா (*Tambapittha*) என்ற நதிக் கரையில் தாமிரக் கட்டிகள் பெரும் அளவில் ஒதுங்கி இருந்ததைக் கண்ட மக்கள் அவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் மன்னரிடம் தந்தனர் .

தென் கிழக்குப் பகுதியில் நான்கு யோசனை தூரத்தில் இருந்த சுமனவாபி (*Sumanavapi*) என்ற கிராமத்தில் பெருமளவு நவரத்தினக் கற்களின் குவியல்கள் கிடைத்தன. அதைக் கண்ட மக்கள் வியந்து அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போய் மன்னரிடம் தந்தனர்

தென் பகுதியில் எட்டு யோசனை தூரத்தில் இருந்த அம்பத்தக்கோலா (*Ambatthakola-cave*) என்ற குகையில் நிறைய வெள்ளிக் கட்டிகள் கிடைத்தன. அந்த நகரத்தில் இருந்து

பல வண்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு மலாயா (*Malaya*) என்ற நகருக்குப் போய் இஞ்சி வாங்கி வரக் கிளம்பிய ஒரு வியாபாரி வழியில் இருந்த அந்த குகைக்கு அருகில் ஓய்வெடுக்க பயணத்தை நிறுத்தினார். களைப்பாக இருந்ததினால் ஓய்வெடுத்தப் பின் செல்லலாம் என நினைத்தவர் மலை மீது ஏறி உணவு சமைக்க கட்டைகளைப் பொறுக்கி வரச் சென்றவர் அங்கிருந்த பலா மரத்தில் தொங்கிக் கொண்டு இருந்த பலாப் பழத்தைக் (*bread-fruit*) கண்டார். அவை ஒவ்வொன்றும் நீர் இறைக்க பயன்படும் தண்ணீர் தொட்டியைப் (*waterpitcher*) போன்ற அளவில் அத்தனைப் பெரியதாக இருந்தன.

அந்த மரத்தில் இருந்து ஒரு பழத்தை அறுத்து எடுத்து வந்து தோல் சீவி உண்ண நினைத்தவர் ஒரு கணம் நினைத்தார் 'இதை நான் உண்ணும் முன் தானமும் செய்ய வேண்டும்'. இப்படியாக நினைத்தவர் தானம் பெற எவரேனும் இருந்தால் வரலாம் எனக் கூவி அழைத்த பொழுது நான்கு தேராக்கள் எங்கிருந்தோ அங்கு வர, அந்த வியாபாரியும் அவர்களை மரியாதையுடன் வணங்கி அவர்களுடைய பிட்சை பாத்திரம் வழியும் அளவிற்கு அந்த பழத்தின் சாறை ஊற்றினார். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட அவர்கள் அங்கிருந்து கிளம்பிச் சென்று விட்டனர்.

அதன் பின் மீண்டும் இன்னொரு முறை தானம் பெற வருமாறு கூவி அழைக்க இன்னும் நான்கு தேராக்கள் எங்கிருந்தோ அங்கு வர, அந்த வியாபாரி அவர்களையும் மரியாதையுடன் வணங்கி அவர்களுடைய பிட்சை பாத்திரம் வழியும் அளவிற்கு அந்த பழத்தின் சாறை எடுத்து ஊற்றினார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களில் மூவர் அங்கிருந்து கிளம்பிச் சென்று விட நான்காமவர் மட்டும் சற்று தூரம் நடந்து சென்று அந்த வியாபாரி தன்னை பார்க்கும்படியான ஒரு இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு பழத்தை உண்ணத் துவங்கினார். அவர் அமர்ந்திருந்தது ஒரு குகையின் நுழை வாயில். அதற்கிடையே

அந்த வியாபாரியும் தான் பறித்த பழத்தை உண்டார். மீதி இருந்த பழங்களைப் பறித்துக் கொண்டு வண்டியில் வைக்கச் சென்றவர், எதெற்சையாக அந்த தேரா அமர்ந்து இருந்ததைப் பார்த்து அவர் சென்ற வழியிலேயே சென்று அவர் அருகில் நின்றார். அருகில் வந்த மன்னனிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியைக் காட்டி அப்படியே சென்று குகைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று பார் எனக் கூறிய பின் அங்கு அமர்ந்திருந்த தேரா எழுந்து சென்று விட்டார். அவர் கூறியதை உதாசீனப்படுத்தாமல் அவர் காட்டிய பாதையில் நடந்து குகைக்குள் சென்றவர் பிரமித்து நின்றார். பாளம் பாளமாக வெள்ளிக் கட்டிகள் அங்கு இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றை வெட்டி எடுத்துக் கொண்ட வியாபாரி தன்னுடைய வண்டிகளை அங்கேயே விட்டு விட்டு அனூராதபுரத்தில் இருந்த மன்னனிடம் ஓடிச் சென்று விஷயத்தைக் கூறினார்.

அது போல நகரின் மேற்குப்புறத்தில் ஐந்து யோசனை தூரத்தில் இருந்த உருவிலா (*Uruvela*) என்ற ஊரின் (*அனூராதபுரத்தில் இருந்து சுமார் நாற்பது கல் தொலைவில் உள்ளதாம்*) கடற்கரையில் ஆறு வண்டிகள் நிறைய முத்துக்களும் பவழங்களும் எங்கிருந்தோ வந்து இறங்கின. அதைக் கண்ட மீனவர்கள் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போய் மன்னனிடம் தந்தனர்.

வடக்குப் பக்கத்தில் ஏழு யோசனை தூரத்தில் தற்பொழுது வவுனிக் குளம் என அழைக்கப்படும் பிலிவபிக் ககமா (*Pelivapikagama*) என்ற ஏரியின் அருகில் நாய்களுடன் வேட்டையாடக் சென்றவர்கள், காட்டின் நடுவே பளபளத்தபடி கொட்டிக் கிடந்த அபூர்வ வகை ரத்தினக் கற்குவியலகளைக் கண்டு மன்னனிடம் சென்று அதைப் பற்றிக் கூறினர்.

இப்படியாக பல்வேறு இடங்களிலும் இருந்தும் கிடைத்த அனைத்தும் ஸ்தூபி ஸ்தாபனம் செய்யவே கிடைத்துள்ளது என்ற உண்மையை புரிந்து கொண்ட மன்னன் அவற்றைக் குறித்து தம்மிடம் வந்து கூறிவர்களை தன்னிடமே வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்.

சுய இன்பத்திற்கான சிந்தனை சற்றும் இன்றி, அனைவரும் நன்மை அடையும் விதத்தில் பல்வேறு காரியங்களை தொடர்ந்து செய்து கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு, தேவையான நேரத்தில் எல்லா நன்மைகளும் தாமாக தேடி வரும்.

புனிதரின் பக்தி மார்கத்தில் இணைந்த புத்த பக்தர்களின் மனதில் பேரானந்தம் பொங்கிட வழி வகுத்த கருணாமூர்த்தியின் இருபத்தி எட்டாம் பாகமான 'ஸ்தூபிக் கான ஏற்பாடுகள்' என்ற பகுதி முடிவுற்றது.